

#REKLAME

Kjendissalongene

SKUP 2022

Kort oppsummering:

Utad fremsto framsto frisørsalongene til Gevir som glamorøse, med vakre bilder, dyktige ansatte og fornøyde kjendisgjester. På tronen satt eieren Agnes Gulbrandsen, som var kåret til en av motebransjens mektigste. Men høsten 2021 bestemte tidligere ansatte seg for å fortelle en annen sannhet – om frisørlivet bak fasaden. Ved å snakke med totalt 30 kilder i flere måneder, og ved kreativ bruk av sosiale medier, kunne Avisa Oslo avslørte gratisarbeid og det de beskriver som en fryktkultur på kjendissalongene til Gevir.

Innsendere: Karina Rydningen Torberntsson

Takk til: Hanne Taalesen, Magne Storedal, Klaudia Lech, Ingebjørg Iversen, Emilie Rydning, Ingrid Cogorno, Martine Røiseland, Johanna Magdalena Husebye, familier og venner. Jeg vil også rette en spesiell stor takk til Sonja Pettersen, Vilde Johannessen og de andre kildene som valgte å stole på meg, fortelle sine historier og for at de delte sensitiv informasjon som kunne avslørt deres identitet.

Publisert: Fra.13. februar 2022. Alt er vedlagt rapporten.

Kontaktpersoner:

Karina Rydningen Torberntsson – krt@ao.no (tlf.: 47 90 97 55)

Redaksjon:

Avisa Oslo

Torggata 15,

0181 Oslo

Dato:

16.01.2023

Innsenderen står inne for juridiske og etiske vurderinger og formuleringer i metoderapporten. Innholdet er klarert med nyhetsredaktør Hanne Taalesen.

Innholdsfortegnelse

1. Innledning	4
2. Slik har arbeidet vært organisert	4
3. Å arbeide med anonyme kilder	5
3.1. Utfordringer: Anonyme kilder og lite dokumentasjon	5
3.2. Metode: Fortell kildene hvordan du jobber	5
3.4. Metode: Å holde kildene oppdatert for å bygge tillit	6
3.5. Utfordring og gjennombrudd: En viktig kilde vil være anonym	7
3.6. Kilder begynte å sende mer dokumentasjon	8
4. Åpne kilder	8
4.1. Metode: Å dokumentere ved å bruke Instagram	9
4.2. Metode: Systematisering i regneark	9
4.3. Utfordring: Ikke en fullstendig oversikt	10
4.4. Metode: Dokumentering av kurs, hårmodeller og kjendiseventer	10
4.5. Metode: Innhenting av inntektsdata	11
4.6. Metode: Gjennomgang av regnskap	11
4.7. Metode: Å hente ut eiendomstall	12
4.8. Metode: Dokumentere turnover i bedriften	12
4.9. Metode: Å konferere med ekspertkilder	13
Del 5. Skrivning og innhenting av samtidig imøtegåelse	13
5.1. Utfordring: Samtidig imøtegåelse på e-post	14
5.2. Nåværende kilder kommer på banen	15
5.3. Vendepunkt: De anonyme e-postene	15
5.4. Utfordring: Å få kjendisene i tale	15
5.5. Nytt vendepunkt: To kilder vil være åpne	16
5.6. Dialog med Agnes Gulbrandsen over tid	16
5.7. Spesiell erfaring: Å skrive en dokumentar for første gang	16
6. Publisering, oppfølgere og konsekvenser	17
6.1. Publisering	17
6.2. Oppfølgere	17
6.3. Spesiell erfaring: Gevir leier inn advokat og Sannum & Bergestuen AS	18
6.4. Konsekvenser:	18
7. Spesiell erfaring: Å grave alene	18
7. Link til artikler	20

1. Innledning

En kvinne så alvorlig på meg høsten 2021 mens hun la flere A4- ark på bordet. «Bare så du skal skjønne hva vi snakker om», sa hun. Kvinnen pekte på et Facebook-innlegg publisert på en intern-jobbgruppe på Gevir, hvor sjefen Agnes Gulbrandsen skrev at hun vurderte å bruke voodoo på ansatte og ba de gå på dagen om de ikke skjerpet seg.

Samtidig fortalte kilden meg om hvorfor frisører ønsker å jobbe på salongene. Gevir har tre av de mest eksklusive frisørsalongene i Norge, og er kjent for kvalitet og glamour. De yrer av kjendisgjester og eieren Gulbrandsen har tidligere blitt kåret til en av motebransjens mektigste.

Men en godt bevart hemmelighet var ukjent for offentligheten: At de ansatte fikset kjendisene – også kalt hedersgjestene – uten å få provisjon. De hevdet at de dermed ikke fikk lønn for disse jobbene. Mange følte også seg presset til å delta på kjendisfester og ukentlige kurs, også uten betaling.

«Vi gjør ikke dette for å få hevn, men vi hørte at unge jenter gråter på jobb. Samtidig tror de at Gevir er det eneste stedet å jobbe», sa kvinnen til meg.

Da jeg gikk fra intervjuet, tenkte jeg «Hvis det er sant er det utrolig, men hvordan skal jeg klare å dokumentere dette?». Dette var aldri en sak som kunne løses ved å lese regnskap eller få innsyn i postlister alene. **Den aller viktigste metoden var å snakke med kilder over tid og å vinne tilliten deres.**

2. Slik har arbeidet vært organisert

Arbeidet med Gevir-prosjektet startet i slutten av september 2021, og pågikk i totalt fem måneder. I to måneder jobbet jeg turnus, og researchet derfor saken samtidig som jeg dekket andre saker.

Nyhetsredaktør Hanne Taalesen reportasjeledet meg hele veien, og ansvarlig redaktør Magne Storedal, bisto flere ganger med etiske dilemmaer, gjennomlesing og tips til strukturering. SOME-avdelingen, med Klaudia Lech og Ingebjørg Iversen, bisto både med designet inni hovedartikkelen «Kjendissalongene», samt med innhold til sosiale medier. Etter publisering av den første artikkelen fikk jeg hjelp av kollegaene mine Emilie Rydning og Ingrid Cogorno til å lage oppfølgere.

3. Å arbeide med anonyme kilder

3.1. utfordringer: Anonyme kilder og lite dokumentasjon

«Har du mye å gjøre i dag?», spurte ansvarlig redaktør, Magne Storedal meg i september 2021. Som breaking-journalist er svaret omtrent alltid «Ja». Det var ikke noe unntak denne

ettermiddagen. Magne ga meg så en lapp med to navn og telefonnummer og sa: «Det er en mulig arbeidskonflikt. Sjekk det ut når du har tid».

Jeg ringte opp kildene samme ettermiddag og avtalte et intervju. De hevdet flere ting som var verdt å se nærmere på:

1. At de ansatte jobbet gratis når Gevir hadde besøk av kjendisgjester.
2. At de ansatte jobbet gratis under eventer, som Costume Awards.
3. At nye ansatte ble tvunget til å delta på kurs i tre timer hver uke uten å få betalt for det. I tillegg var det sporadiske helgekurs for alle ansatte, som heller ikke var lønnet.
4. At ansatte som ikke ble sett på «som flinke nok» måtte øve «gratis» på hårmodeller, i tillegg til å delta på kursene.
5. At sjefen skapte en fryktkultur på jobb.

Men jeg hadde to problemer.

3.2. Metode: Fortell kildene hvordan du jobber

«Det er veldig viktig at vi får være anonyme», sa kildene høsten 2021. De var ikke medievanne, og flere var redde for konsekvensene av å stå fram. Frisørbransjen i Norge er liten, og frisør-eliten mindre. Noen kilder fryktet at de skulle bli utstøtt eller få karrieren ødelagt, eller få andre økonomiske eller rettslige konsekvenser.

Anonymitet var et premiss og kildene ville kun snakke med meg dersom jeg godtok det. Etter diskusjoner innad i redaksjonen, valgte vi å bruke anonymitet som metode. Dette til tross for at anonymitet bydde på flere etiske dilemmaer og er strengt regulert i Vær varsom-plakaten.

Men jeg var også åpen med kildene og sa: «Hvis jeg skal skrive en artikkel må jeg dokumentere det du sier». På historieforteller-konferansen, Fortellingens kraft, lærte jeg at det er en fordel å være så åpen som mulig om hvordan man jobber. Jeg brukte derfor mye tid på å fortelle kildene hva jeg trengte, hva jeg skulle bruke dokumentasjonen og sitatene deres til og fortalte også at de kunne se sammenhengen faktaene ble publisert i.

De første kildene satt på lite dokumentasjon. De jobbet ikke lengre på Gevir, og hadde derfor ikke tilgang på interne grupper eller systemer. De fant ikke igjen lønns slipper eller annen relevant dokumentasjon. Men de hadde utskrift av tre innlegg som de hevdet var fra den interne Facebook-gruppa til Gevir.

Du ødelegger ikke bare for [redacted] men også for alle dine kolleger. Bildet hadde løftet instagrammen vår og det er også inkludert deg OG ALLE ANDRE DU JOBBER MED!

Skjerper du deg ikke og jobber litt med deg selv, så vennligst si opp i bedriften min!
Jeg gjør ikke noe annet enn å stort sett å jobbe.
Og ego idioter har jeg ikke lyst til å ha på laget mitt!

Du er litt flass... skjerp deg!

Så uansett nå har jeg laget et nytt passord etter som det er på avvei.

Noe av det ekleste jeg vet er flass, jeg kaster opp av for mye av det. Kvalmen stiger og de var det mye av på [redacted] hvor jeg var lærling.

Jeg fortalte at jeg var avhengig av å snakke med flere kilder, og spurte om de visste om andre som de trodde var villige til å snakke med meg. De skrev opp 14 navn på personer som de trodde ville snakke med meg. Noen ville, andre ikke. Men listen ble grunnstenen for kildenettverket. Da jeg ringte personene på listen ga de meg nye navn, som ga meg nye navn.

3.4. Metode: Å holde kildene oppdatert for å bygge tillit

I løpet av oktober intervjuet jeg flere kilder. Jeg innledet alle samtaler med å fortelle om prosjektet og om hvordan jeg jobbet, for å bygge tillit. Jeg informerte også om at det finnes måter å sende over informasjon kryptert. I tillegg sa jeg at de kunne ringe eller sende meg sms-er når som helst.

Jeg fortalte at jeg foretrakk at de fortalte meg hele historien, og så kunne vi heller diskutere enkelthendelser som de ikke ønsket på trykk. Flere fortalte meg personlige historier, som kun de hadde opplevd. Jeg kommer tilbake til vurderingen av hva vi brukte og hvorfor, senere i rapporten.

Selv om jeg merket at en slik tilnærming virket tillitvekkende, kom ikke dokumentene på løpende bånd. Nå tror jeg det handler mye om hva jeg spurte om.

I starten ba jeg blant annet om innlegg som kunne minne om «voodoo»-innlegget eller om meldinger eller e-poster som kunne dokumentere fryktkultur. Siden alle disse kildene på dette tidspunktet var tidligere ansatte hadde ingen tilgang på interne grupper eller systemene lengre. Få hadde tatt screenshotter mens de jobbet der, og de aller fleste (om ikke alle) hadde byttet mobil etter at de sluttet, og hadde derfor ikke tilgang til gamle meldinger.

Men en dag hadde plutselig en kilde jeg snakket med tilgang til en kontrakt og sendte den over. Dokumentasjonen var svært viktig for å faktasjekke det kildene hadde fortalt meg. Flere ansatte sa nemlig at de ville være anonyme fordi de risikerte bøter dersom de snakket med media. Her er et utdrag fra én kontrakt. Totalt leste jeg fem kontrakter hvor det sto følgende:

4. TAUSHETSPLIKT

1. Arbeidstaker plikter å bevare taushet om, og hindre at andre får kjennskap til, fortrolig informasjon som Arbeidstakeren mottar eller får tilgang til i forbindelse med arbeidet. Taushetsplikten omfatter videre et forbud mot kontakt med media vedrørende Arbeidsgivers kunder, og gjelder ellers blant annet forhold Arbeidstaker blir kjent med om Arbeidsgiver, samarbeidende selskaper, kunder, øvrige forretningsforbindelser og ansatte. Fortrolig informasjon omfatter all informasjon, dokumentasjon, materiale og lignende som ikke er alminnelig kjent og som Arbeidstaker bør forstå kan ha betydning for Arbeidsgiver å hemmeligholde.
2. Arbeidstaker kan utelukkende benytte opplysninger og materiale som omfattes av taushetsplikten i forbindelse med arbeidet som utføres for Arbeidsgiver. Taushetsplikten gjelder også overfor medarbeidere som ikke har behov for opplysningene for utøvelsen av sitt arbeid.
3. Arbeidstakers brudd på taushetsplikten anses som et alvorlig brudd på arbeidsavtalen.
4. Taushetsplikten gjelder også etter at arbeidsforholdet er avsluttet
5. Ved brudd på taushetsplikten forbeholder Arbeidsgiver seg retten til å kreve NOK 30 000 av Arbeidstaker for hvert enkeltstående brudd på taushetsplikten. I tillegg forbeholder Arbeidsgiver seg retten til å kreve dekket eventuelt økonomisk tape som Arbeidstakers brudd på taushetsplikten har medført for Arbeidsgiver.

En annen viktig erfaring var hvordan jeg skulle håndtere kildene. Jeg merket fort at noen hadde behov for å bli oppdatert jevnlig i løpet av prosessen. Det gjorde at jeg snakket med enkelte kilder daglig i perioder, gjerne på kveldstid og en gang til etter midnatt. Andre hadde ikke noe behov for oppdateringer. Likevel ringte jeg eller sendte sms-er de gangene det skjedde en utvikling i saken.

3.5. Utfordring og gjennombrudd: En viktig kilde vil være anonym

Selv om jeg begynte å få dokumenter, var det fortsatt mange løse tråder. Hver gang jeg spurte kildene om noen kunne dokumentere gratisarbeidet, svarte de noe som liknet dette: «Nei, men andre kan bekrefte det». Inni meg visste jeg at det ikke var nok. I hvert fall ikke hvis alle kildene skulle være anonyme. Jeg måtte finne en måte å dokumentere det på. Og løsningen startet med Sonja Pedersen.

Sonja kunne gjennom e-poster og lønsslipper dokumentere at Gevir systematisk fikk henne til å trene på frisørteknikker i arbeidstiden i over ett år uten å få betalt for det. Sonja jobbet nemlig på provisjon, som betyr at hun får lønn hver gang en kunde betaler for en time. Men dersom kunder ikke betaler, genererer det heller ikke lønn. Av samme grunn fikk ikke frisørene betalt når kjendisene ikke betalte, eller hvis de deltok på eventer og kurs.

Sonja viste fram flere lønsslipper. På det minste tjente hun 11.220,9 kroner før skatt. Den måneden måtte hun derfor klare seg med 8974,9 kroner utbetalt. I tillegg til lønsslipper sjekket jeg skattelistene, som viste at Sonja hadde en lønn på cirka 200.000 kroner i 2015.

Agnes Gulbrandsen hevdet at alle ansatte var garantert en minstelønn, og at det var vanlig at man fikk provisjon for noen oppgaver, mens at man ikke fikk provisjon for andre. Samtidig kjente ingen av de ansatte seg igjen at det fantes en minstelønnsgrænse. Og det sterkeste beviset var nemlig Sonjas opplevelser og dokumentasjon. Agnes Gulbrandsen sa også at de

ansatte tjente godt på Gevir. For etablerte og erfarne frisører stemte nok også dette, men ikke for alle frisørene, og spesielt ikke de ferskeste.

Da jeg først kom i kontakt med Sonja ønsket hun riktignok å være anonym. Ikke fordi hun var redd for å få konsekvenser fra Gevir, men fordi hun ikke ville at andre skulle se på henne som et offer. Jeg fortalte henne at Gevir mest sannsynlig ville forstå at hun hadde snakket med meg dersom jeg la faktaen hun kom med på bordet, men det var greit for henne. Av denne grunn kunne jeg bruke dokumentene hennes på en helt annen måte enn andres.

Å snakke med Sonja fikk meg også til å innse at jeg kunne be om mye mer dokumentasjon fra kildene. Jeg ba blant annet alle se om de hadde e-poster der de ble kalt inn på kurs, eller enda bedre for min del, se om de hadde meldinger der sjefen sa at de måtte komme, eventuelt at de fikk kjeft for ikke å møte opp. Og det hadde flere av kildene.

3.6. Kilder begynte å sende mer dokumentasjon

Etter hvert kunne også flere sende lønsslipper som viste at de ikke hadde fått ekstra betalt for kurs de ble bedt om å delta på, eller ekstra for tiden de stod med kjendisene.

Jo flere ganger jeg pratet med kildene, jo mer sendte de. Til og med dem som i starten ikke trodde at de hadde noe. En nøkkel her var å snakke med kildene over tid. Noen av kildene holdt jeg kontakt med hyppig fra september til etter publisering av saken, andre i 1-2 måneder. Jeg forsikret dem alltid om at jeg ikke kom til å identifisere dem, og lovet at jeg ville ta kontakt dersom jeg ønsket å bruke informasjonen på en annen måte enn først avtalt:

Et eksempel på dette er kontraktene. I utgangspunktet sa jeg at jeg ikke kom til å bruke et bilde av kontraktene i artikkelen. Men etter at jeg hadde lest flere kontrakter, så jeg at de var like på noen områder. Jeg tok kontakt med kildene, forklarte funnet og spurte om det var greit at jeg hadde med et bilde fra kontrakten. Jeg forklarte at jeg ikke ville bruke deler som kunne identifisere dem, kun utsnitt. Jeg sa også at et bilde ville gi utsagnene deres mer tyngde. Alle sa ja. Igjen er jeg sikker på at tipset om å forklare kilden arbeidsmetoden, var viktig, og det er nok mitt beste tips til andre som skal jobbe med anonyme kilder. Det var samtidig flere ting kildene sendte som ikke kunne brukes av etiske årsaker. Vurderingene rundt dette kommer jeg tilbake til.

4. Åpne kilder

Kildene ga meg dokumentasjon på at de deltok på kurs, øvde på hårmodeller, sto på kjendiseventer og fikset sponskunder. Men skulle jeg avsløre at det var snakk om en vanlig praksis, og ikke enkelthendelser, trengte jeg mer dokumentasjon. Jeg tok derfor i bruk andre metoder.

4.1. Metode: Å dokumentere ved å bruke Instagram

I artikkelen «Kjendissalongene» kunne vi slå fast at minst 37 kjendiser hadde mottatt sponset behandling på Gevir i løpet av fire år. Dette kunne vi gjøre etter å ha systematisk gjennomgått sosiale medier-profilene til Gevir, Gevirs ansatte og kjendiser som var tagget hos Gevir.

Jeg startet med å dokumentere dette tidlig i prosessen. Jeg fortalte reportasjeleder Hanne Taalesen at det lå mye informasjon om kjendisgjestene til Gevir åpent på sosiale medier. Kjendisene hadde lagt ut flere innlegg på Instagram, hvor de tagget Gevir/Gevirs frisører, og skrev for eksempel «#spons», «#AD» eller «#reklame». Hver gang kjendisene tagget Gevir, havnet innlegget på Gevirs egen Instagram-konto under taggedde innlegg.

Det var mye verdifull informasjon i innleggene: Dato innlegget var publisert, hvilken kjendis som hadde fått behandling, hvilken salong de gikk til og (ofte) hvilken frisør som hadde utført behandlingen. Hanne Taalesen ba meg screenshotte alle innleggene, noe jeg gjorde. I tillegg organiserte jeg dem for å holde oversikt over funnene.

Da jeg gikk gjennom taggene, kom jeg over et nytt verdifullt funn: At Gevirs frisør var tagget. Mens jeg trålet Gevirs instagram-konto, skrev jeg ned alle navnene i et dokument og sørget for senere å gå igjennom deres kontoer, hvor jeg kom over flere kjendisnavn. Da jeg gikk igjennom kjendisenes profiler, kom jeg over nye frisørnavn. Det var som et edderkoppnett.

Men det var ikke bare innlegg som ga meg verdifull informasjon. Kjendisene tagget ofte Gevir og spons i stories som de la ut på Instagram. Dette er innlegg som vanligvis forsvinner etter 24 timer, men både Gevir og flere av dets frisører hadde lagret storyene i høydepunkt på sidene sine. Se på det som et minialbum av bilder og videoer. Storyene inneholder ikke nøyaktig publiseringsdato, men det står hvor mange uker siden innlegget ble lagt ut. I storiene kunne jeg også se hvilke kjendiser som var på Gevir og (ofte) hvem som fikset dem. Jeg gjennomgikk også blogger for finne spor av sponsede behandlinger.

4.2. Metode: Systematisering i regneark

Alle funnene ble screenshottet og systematisert i regneark. Jeg hadde tre mål ved å systematisere innleggene:

1. Finne ut hvilke kjendiser som fikk sponset behandling hos Gevir og hvor mange følgere de hadde.
2. Finne ut hvor ofte de var der.
3. Stemte det at alle frisørene sto med sponskunder? Hvis ja, i hvilket omfang?

Funnene var tydelige. Gevirs frisører hadde jobbet med sponsede kunder i en årrekke. Jeg kunne også dokumentere at noen kjendiser fikk behandling flere ganger i året.

De 37 kjendisene hadde på publiseringstidspunktet totalt 6,8 millioner følgere på Instagram. Ikke bare nådde Gevir ut til millioner av potensielle kunder på sosiale medier. Mediehus la

også merke til den kjeden. Totalt var Gevir omtalt i 162 artikler i magasinene MinMote, Elle, Costume og Melk & Honning. Sistnevnte magasin hadde også kåret Gulbrandsen til en av motebransjens mektigste.

4.3. Utfordring: Ikke en fullstendig oversikt

Frisør-kildene hevdet at kjendisene ofte ikke la ut innlegg etter frisørbesøkene, og/eller at kjendisene ikke tagget frisørene. Jeg fikk intern dokumentasjon på at det stemte i ett tilfelle, uten at jeg kan gå inn på hva det var av hensyn til kildevernet. Men jeg gjorde også andre undersøkelser som tydet på at de snakket sant:

1. Alle frisør-kildene var samstemte, uavhengig av når de hadde jobbet eller hvor.
2. Jeg fant mange innlegg fra kjendiser hvor de takket Gevir for frisyren, uten å markere innlegget med spons.
3. Et søk på influensere og brudd på markedsføringsloven, kommer det flere eksempler på saker hvor influensere ikke har markert reklameinnlegg med ord som «Ad», «reklame» eller «spons». Det er viktig å understreke i denne sammenhengen at disse nyhetssakene ikke gjelder innlegg om Gevir. Det første sponsede innlegget jeg fant var fra 2015, til tross for at det siden [2009 har vært lovpålagt å merke innlegg som reklame](#). Frisørene jeg snakket med hevdet at ansatte hadde stått med sponsede kjendiser lengre enn dette.

Vi valgte kun å nevne kjendisene vi visste fikk sponset behandling i artikkelen, og skrev derfor at det gjelder *minst* 37 kjendisgjester.

4.4. Metode: Dokumentering av kurs, hårmodeller og kjendiseventer

Da jeg gikk gjennom Instagram-profiler på leting etter sponsede innlegg, gjorde jeg også andre funn. Frisør-kildene hadde fortalt at de også måtte delta på kjendiseventer på kveldstid utenom arbeidstid, som for eksempel førfesten under Costume Awards, uten at de fikk lønn for dette. Her fikset frisørene kjendiser – også kjendiser som vanligvis ikke fikk sponsede behandlinger. Blant annet Elle-sjefen som aldri svarte Avisa Oslo om hun betalte for behandlingen. Arrangementene var veldokumentert i sosiale medier, og lå blant annet som høydepunkt på Gevirs Instagram-konto. Gevir selv hevdet at de betalte frisørene for Elle-arrangementet.

Men Gevir dokumenterte ikke bare det glamorøse. De viste også fram at de blant annet hadde kurs i helger. Kildene snakket om at de deltok på mange kurs og hevdet at de ble presset til å delta uten å få betalt. Ved å gjennomgå Instagram-profiler, kunne jeg dokumentere at frisørene deltok på kurs. Jeg snakket også med kilder som hadde skriftlig dokumentasjon som omhandlet kurs. En kilde fant fram den gamle timelista si som viste at hun måtte delta på kurs utenfor arbeidstid. Hun viste også en henvendelse hvor sjefen spurte hvorfor hun ikke var på kurset. Andre kilder hadde også liknende henvendelser hvor de ble bedt om å møte opp.

Sonja og flere andre kilder snakket om at nye ansatte måtte stå med hårmodeller, og Gevir har både en Instagram og en Facebook-profil for å søke etter personer som ønsker å være modell. På Instagram heter profilen «gevirhaarmodeller» og på Facebook, «Gevir Hårmodeller». Her kunne jeg dokumentere at Gevir lot frisørene – og ikke bare lærlinger – trene på hårmodeller. I flere av innleggene sto det også at behandlingen var gratis, eller at kundene bare måtte betale for eksempel «hårfarge». Det skal nevnes at jeg jobbet med denne reportasjen mitt under korona, og at det var liten aktivitet på disse gruppene da. I alle tilfellene screenshottet jeg innlegg og systematiserte de for å holde oversikt.

Jeg har fortsatt ikke lest en lønsslipp hvor det står at frisørene har fått betalt for kurs, hårmodeller eller sponskunder. Agnes Gulbrandsen har heller ikke dokumentert dette i rundene vi har hatt med samtidig imøtegåelse, som har blitt gjort via egenskrevne e-poster og etter hvert gjennom sine kommunikasjonsrådgivere, Svein Tore Bergestuen og Eva Sannum.

4.5. Metode: Innhenting av inntektsdata

Siden frisørene fortalte meg at de ikke fikk provisjon for en del oppgaver, var det interessant å gå igjennom hva de tjente. En del av frisørene fortalte at de tjente bra, andre – som Sonja – sa at de ikke gjorde det. Jeg søkte opp alle ansatte i skatteliste, og sammenliknet det opp mot perioden de jobbet i Gevir. Dette kunne jeg gjøre ved å gå inn på profilene deres på sosiale medier. Nesten alle hadde innlegg hvor de skrev at de hadde startet å jobbe på Gevir. Hvis de ikke hadde det, så jeg hvilken salong de tagget når.

Jeg systematiserte funnene i et Google docs, på navn og inntektsår. Jeg var kun interessert i å se de årene frisørene hadde jobbet fulle år på Gevir. Totalt gikk jeg gjennom inntekten til 32 nåværende og tidligere ansatte. Gjennomgangen viste et stort spenn fra rundt 200.000 kroner i årsinntekt til lederne i salongene som tjente opp mot 1,5 millioner kroner.

Det var også interessant å sjekke hva eieren Agnes Gulbrandsen tjente. Ifølge skatteliste hadde hun i 2020 en inntekt på 5.389.158 kroner. Skatteliste viser ikke nødvendigvis hele bildet. Personer kan ha inntekter fra ulike steder, eller skattefradrag, som gir et ufullstendig/feil bilde. Tallene ble derfor hovedsakelig brukt som en liten del av dokumentasjonen, i tillegg til lønsslipper. Men i Gulbrandsens tilfelle hadde vi flere muligheter til å kontrollsjekke inntekten. Blant annet gjennom regnskapene.

4.6. Metode: Gjennomgang av regnskap

Jeg gjennomgikk regnskapene til alle de fire firmaene i Gevir-konsernet: «M.U.D. Holding AS», som er morselskapet, samt de tre datterselskapene: «Gevir AS» (salongen på Grünerløkka), «Gevir boutique AS» (salongen på Frogner) og «Revir Eger AS».

Det var to tall som var spesielt interessante i denne sammenheng: Lederlønn og utbytte.

I løpet av tre år fant jeg ut at Agnes hadde hatt en lederlønn på 2,2 millioner kroner. Men da jeg la til utbyttet var tallet langt høyere: cirka 21 millioner kroner (for morselskapet og de tre datterselskapene for årene 2018, 2019 og 2020). Agnes Gulbrandsen eide (i hvert fall på

denne tiden) 100 prosent av aksjene i tre av selskapene. I de var det tatt ut cirka 17,5 millioner kroner i utbytte på tre år. Vi kunne derfor konkludere at hun hadde hatt inntekt på cirka 19,5 millioner kroner gjennom selskapet de siste tre årene.

I det siste selskapet – Revir Eger AS – eide hun 94 prosent. De fire siste prosentene var eid av Linn Jøssang Helgeland. Vi vet ikke hvor stor andel av utbyttet til Revir Eger AS Linn Jøssang Helgeland har fått, eller om hun i det hele tatt har fått noe (de svarte aldri på spørsmål om dette da vi tok kontakt), men utbyttet fra dette selskapet var på 1,4 millioner kroner.

I tillegg til utbytte og lederlønn så vi også på lønninger til de ansatte og regnet oss fram til at gjennomsnitts-årsverket i Gevir tjente 430.000 kroner. Tallet gjenspeiler ikke nødvendigvis et representativt tall, ettersom man her teller med blant annet lærlinger. Men det kunne gi en pekepinn på at det var spredning i lønningene.

Regnskapene viste også at det var god butikk å drive salongene. Jeg gjennomgikk også tallene en ekstra runde med en økonom for å kvalitetssikre funnene.

4.7. Metode: Å hente ut eiendomstall

Det var også interessant å se om velstanden til Gulbrandsen hadde økt på flere områder. Sonja bodde for eksempel hjemme hos foreldrene i slutten av 20-årene, det året hun tjente cirka 200.000 kroner på Gevir. Hvordan bodde Gulbrandsen?

Kollega Martine Røiseland hjalp meg å hente ut tall fra eiendomstall fra [Eiendomspriser.no](https://eiendomspriser.no). Vi fant totalt fire eiendommer knyttet til Agnes Gulbrandsen, to på Ormøya og to på Kløfta. Totalt var de verdt mellom 45 og 50 millioner kroner. Vi visste at faren til Agnes Gulbrandsen gikk bort i 2018. Vi regnet derfor med at noe var arv. Vi sjekket også seeiendom.no, som er et fantastisk verktøy. Her kunne vi se hvilke eiendommer som var overdratt og hvilke som var kjøpt.

Gjennom aksjeeiere.no kunne jeg se at Gulbrandsen hadde eid aksjer i noen andre selskaper, uten at dette hadde direkte relevans for artikkelen. Jeg gjennomgikk regnskapet til firmaene, men der var det ikke informasjon som tydet på at det var tatt ut utbytte.

4.8. Metode: Dokumentere turnover i bedriften

De ansatte hevdet at det var høy turnover i Gevir-selskapene. Ved å rekonstruere hjemmesiden til Gevir fant jeg ut at minst 29 personer hadde sluttet på Gevir siden mars 2017. Ni personer fra 2017 jobbet der fortsatt. Dette tallet inkluderte eieren, Agnes Gulbrandsen, medeier Linn Jøssang Helgeland og de tre daglige lederne.

Jeg rekonstruerte hjemmesiden til Gevir ved å bruke Wayback Machine (<https://archive.org/web/>). Wayback Machine kan sammenliknes med et bibliotek og kan vise øyeblikksbilder av hvordan nettsiden så ut på gitte tidspunkt. Det er ikke en perfekt side, for den tar ikke nye øyeblikksbilder når sider oppdaterer seg og det er mange sider den ikke har

skjermbilder fra i det hele tatt. Men hvis man er heldig er det tatt øyeblikksbilder av nettsiden du ønsker å se. Og selv hadde jeg flaks. Wayback Maschine hadde ikke bare bilder av Gevirs nettside, men også av team-siden til Gevir, både fra 2017 (Tre snapshots) og 2021 (To snapshots).

Jeg gikk gjennom alle ansatte som sto oppført på nettsiden i 2017 og gikk deretter inn på Facebook og Instagram-profiler. Da kunne jeg se at mange jobbet i andre salonger. I et par tilfeller lå det lite informasjon ute på nett, men da kontrollsjekket jeg opplysningene med kildene mine.

Gjennomgangen viste at 29 personer hadde sluttet siden 2017. Trolig er tallet høyere. For dersom noen startet i 2018 eller 2019 og sluttet i 2020, vil ikke de stå på team-sidene jeg har skjermbilder fra.

4.9. Metode: Å konferere med ekspertkilder

I starten av prosjektet stilte jeg spørsmålet «Er praksisen til Gevir ulovlig?». Siden jeg var lite kjent med bransjen, holdt jeg sporadisk kontakt med fagforeningen gjennom prosessen og snakket også med Arbeidstilsynet. De kunne enkelt forklare meg regelverket, og hvis jeg hadde et spørsmål underveis, kunne jeg sende det og få svar.

Et av funnene var at Gevir ikke nødvendigvis brøt loven. Faktumet er at vi ikke har en lovbestemt minstelønn i Norge. At Sonja tjente rundt 200.000 kroner på ett år, er ikke ulovlig. Men det kan ha vært et brudd på kontrakten. Siden Sonja ikke fant igjen sin gamle kontrakt, og jeg ikke fikk svar på dette fra Gulbrandsen, kunne vi ikke slå fast at Gevir brøt kontrakten da de ga henne 11.220,9 kroner en måned i lønn.

Arbeidstilsynet opplyste at det er lovbestemt overtid. Men selv om frisørene hevdet at de jobbet mye overtid ulønnet, hadde jeg ikke nok dokumentasjon til å slå fast dette heller. I kontraktene jeg leste sto det nemlig at Gevir gjennomsnittsberegnet arbeidstid, som Arbeidstilsynet forklarte betyr at frisørene kunne jobbe litt lengre uker, mot kortere uker innenfor en gitt periode. Hvis jeg skulle klare å dokumentere at de ikke fikk overtidsbetalt holdt det ikke å vite at de hadde jobbet en lang uke. Jeg måtte også dokumentere at de ikke hadde fått avspasert senere. Det viste seg å være vanskelig. Spesielt siden mange kilder hadde sluttet. Selv om Gevir ikke nødvendigvis brøt loven, mente Arbeidstilsynet og Fagforeningen at praksisen var uetisk/kritikkverdig.

Det er mange unge i bransjen, som ikke kjenner rettighetene sine. Kildene mine poengterte spesielt det siste. At de ønsket en diskusjon om hvordan bransjen behandlet sine ansatte. Selv følte de at mange ble utnyttet.

Del 5. Skrivning og innhenting av samtidig imøtegåelse

I mange uker høsten 2021 var jeg i min egen boble. Jeg intervjuet anonyme kilder, men jo flere jeg kontaktet jo større var sannsynligheten for at Gevir ville finne ut at jeg jobbet med

saken. Og en dag ringte en av kildene og sa «Nå har frisørene fått beskjed om at de skal få tarifflønn når de jobber med kjendiser», for første gang på ti år.

Det var slutten av november og jeg tenkte «Men det er jo bra». Samtidig skjønte jeg at prosjektet snart måtte publiseres. Hvis opplysningene stemte kunne det hende at Gulbrandsen hadde nummeret mitt, og for alt jeg visste, kom til å ringe meg opp. Til dette punktet hadde jeg kombinert turnusjobbingen med graving, men nå fikk jeg lov til å jobbe 100 prosent med Gevir-saken.

5.1. Utfordring: Samtidig imøtegåelse på e-post

Jeg ringte Agnes Gulbrandsen tirsdag 7. desember. Hun virket overrasket over at jeg ringte. Jeg sa at jeg ønsket å møte henne til et intervju, men hun sa at et familiemedlem hadde korona, og at hun derfor ikke kunne møte meg. Hun ønsket meg velkommen til frisørsalongen dagen etter, men lurte på om jeg kunne sende noe av det jeg lurte på. På dette tidspunktet hadde jeg sikkert nærmere 100 spørsmål, men jeg var redd for at det ville bli for omfattende og føre til at hun trakk seg fra intervjuet. Målet mitt var en muntlig samtale, da det hadde styrket saken. Etter å ha snakket med reportasjeleder Hanne Taalesen, ble vi enige om at jeg skulle sende hovedpunktene, og så kunne jeg heller stille mer detaljerte spørsmål senere. Samme kveld fikk jeg beskjed om at jeg ikke fikk komme til salongen likevel, ettersom de ikke hadde tid til å ta imot meg i julestria. Samtidig sa Gulbrandsen at jeg var velkommen til å snakke med de ansatte. Jeg spurte om kontaktinformasjon, men fikk aldri det. De jeg ringte fant jeg på Instagram.

Jeg hadde en bakgrunnssamtale med Agnes Gulbrandsen samme uke, men etter dette ønsket hun kun å svare meg på e-post. Helt fra 7. desember forsøkte hun å overbevise meg om å stoppe reportasjen. Et av argumentene var at det Gevir gjorde var helt vanlig i bransjen. Hun ønsket derfor at jeg skulle skrive en sak om bransjen, ikke Gevir. Jeg svarte at jeg trengte mye bevis for å skrive om andre, og at jeg i første omgang nå fokuserte på de. Hun sendte også e-poster til ansvarlig redaktør Magne Storedal, hvor hun uttrykte frustrasjon. Hun sendte også e-poster hvor hun rettet kritikk til meg som journalist. Jeg forsøkte hele tiden å svare saklig på e-postene.

Samtidig skal hun ha at hun svarte utfyllende og svarte på de aller fleste spørsmålene jeg hadde. Hun bekreftet både at Gevir hadde sponskunder, var på eventer og holdt kurs, men hadde et annet syn på det enn kildene. Hun mente at praksisen kom frisørene til gode. Hun nektet også for at de ansatte ikke fikk betalt, og hevdet at de ansatte hadde en grunnlønn. Hun mente derfor at det var feil å bruke ordet «gratis». I kontraktene ble ordet «grunntimelønn» brukt. Fagforeningen mente dette måtte tolkes til at de dermed hadde krav på en minstelønn *per time*, mens Agnes Gulbrandsen mente det skulle tolkes dit hen at månedslønnen totalt ikke skulle under en viss sum. Uansett tilfelle hadde vi gjennom Sonjas sak dokumentert at det ikke hadde blitt praktisert i Gevir, da lønsslippene viste at hun hadde fått betalt helt ned i 11.200 kroner før skatt en måned, langt under minstelønn. Siden frisørene heller ikke fikk provisjon for disse timene, mente vi det var dokumentert at de dermed per definisjon ikke fikk betalt for sponsjobbene og kursjobbingen.

5.2. Nåværende kilder kommer på banen

Lenge hadde jeg hatt to store utfordringer: 1. At alle kildene var tidligere ansatte, og 2. At alle kildene ville være anonyme.

Da jeg begynte å ringe rundt nåværende ansatte, snakket jeg med tre som var veldig glade for å jobbe på Gevir. Det som var interessant, var at de fortalte den samme historien som dem som var kritiske. De sa de var på kurs, fortalte at ansatte sto med hårmodeller og med kjendisgjester – alt uten å få provisjon. Hovedforskjellen var at de mente at det var frivillig, at det sørget for at Gevir hadde mange gjester og at frisørene tjente så godt at de ikke trengte provisjon på disse oppgavene.

Men ikke alle jeg ringte var positive. En kilde sa først at vedkommende ikke ønsket å snakke med meg, men 30 minutter senere ringte vedkommende opp og sa at hun måtte være sikker på at jeg var den jeg ga meg ut for å være før hun sa ja. Vi endte opp med å snakke flere ganger. En periode ønsket ikke kilden at jeg skulle bruke noe jeg hadde snakket med vedkommende om. Da tok jeg hensyn til det. Noen ganger er det viktig å la folk få ting på en armlengdes avstand og ikke føle at de blir presset opp i et hjørne. Jeg valgte likevel å holde personen oppdatert gjennom hele prosessen og plutselig ville personen bidra likevel.

5.3. Vendepunkt: De anonyme e-postene

Men vendepunktet kom da jeg begynte å få anonyme e-poster fra nåværende ansatte i desember. De hadde fått vite at jeg jobbet med saken av Agnes og skrev «Hvis alt likevel skal på bordet (...)». Jeg tok kontakt og dette skulle bli viktige kilder i etterkant. En av personene holdt jeg kontakt med daglig i en lengre periode, og på det lengste snakket jeg med personen til etter midnatt, i 3,5 timer på telefon. Kildepleie som metode var spesielt viktig for å få tillit. Jeg fortalte også disse kildene at jeg ikke kom til å avsløre identiteten deres, og at de kunne få se sammenhengen opplysningen de ga ble publisert i.

Personene sendte meg flere relevante dokumenter og ga meg bredere innsyn enn det jeg hadde hatt tidligere. Av hensyn til kildevernet kommer jeg ikke til å redegjøre for hva det var, men det gav oss mulighet til å slå fast hvordan det var på innsiden av Gevir for ansatte som jobbet der da.

5.4. Utfordring: Å få kjendisene i tale

En diskusjon vi hadde på huset var: Skal vi identifisere kjendisene i artikkelen? Det var relevant, for de hadde ikke ansvar for at frisørene skulle få provisjon. Det ansvaret lå hos arbeidsgiver. Likevel mente vi at det var viktig å identifisere kjendisene fordi:

1. Gevir hadde blitt kjent for å ha noen av Norges største kjendiser. De er offentlige personer, medievant og det var et poeng å vise hvilke goder de får gjennom sin posisjon.
2. All dokumentasjon om kjendisene lå offentlig tilgjengelig, og var bare et søk unna.

Men det å få kjendisene i tale, viste seg å være lettere sagt enn gjort. Over flere uker ringte jeg de/managerne deres, sendte sms-er, tok kontakt på alle sosiale medie-kontoer, samt skrev e-poster. Noen få svarte på telefon, men ønsket ikke å si noe. Mange svarte meg aldri. Det var kun to av 37 kjendiser som ville stille til intervju, Amalie Snøløs og Maja Hattvang.

5.5. Nytt vendepunkt: To kilder vil være åpne

Det var mange nedturer gjennom prosjektet, men det kom alltid oppturer også. I november trakk en viktig kilde seg, men samme dag ringte en annen viktig kilde, Vilde Johannessen, og sa at hun kunne stille med navn og bilde. På dette tidspunktet hadde jeg snakket og møtt Vilde flere ganger. Hun var ikke typen som var redd, men ønsket likevel først ikke å stille opp med navn og bilde. Mitt viktigste tips til andre er å være tålmodig, men likevel diskutere anonymitet med kilder underveis, for å se om de endrer mening.

I tillegg til Vilde, ønsket Sonja Pedersen å stille opp. Også henne hadde jeg hatt god kontakt med lenge, møtt flere ganger og snakket med på sms og telefon. Da jeg møtte henne i januar for å prate med henne om artikkelen, lyste hun opp da hun fikk vite at Vilde skulle stille opp. Min erfaring er at det er lettere å få kilder til å stille opp om de vet at de ikke er alene.

5.6. Dialog med Agnes Gulbrandsen over tid

Men det å ha dialog over tid kan også være krevende. Vi publiserte artikkelen søndag 13. februar 2022, to måneder etter den første fristen vi satte. I e-poster ga Agnes Gulbrandsen uttrykk for at det var belastende å ha en slik artikkel hengende over seg i to måneder, samt å stadig få nye henvendelser og spørsmål fra meg. Det har jeg full forståelse for. Samtidig var det flere ting som skjedde som gjorde at vi måtte utsette publisering: Jeg fikk ny informasjon fra nåværende kilder som jeg måtte dokumentere, som igjen gjorde at jeg måtte ha nye runder med samtidig imøtegåelse. I tillegg måtte jeg skrive om artikkelen. Redaktørene og jeg mente også at julen var et uheldig tidspunkt å publisere artikkelen på, også for dem som fikk anklager mot seg.

5.7. Spesiell erfaring: Å skrive en dokumentar for første gang

Å skrive på samme sak i månedsvis, var også tungt for meg. Jeg startet å skrive et utkast i november, og har ikke tellinga på hvor mange ganger jeg endret saken, fordi jeg innhentet nye opplysninger.

Jeg har skrevet lange reportasjer tidligere, men «Kjendissalongene» endte opp med å bli over 41.000 tegn. Det er svært langt, men det var bevisst fra vår side. Opplysningene vi satte på var mange og alvorlige, og vi var redd for hvordan omtalen kunne påvirke Agnes Gulbrandsen og frisørene som jobbet på Gevir. Argumentet for én lang – istedenfor mange korte – artikler, var at det ville være mindre belastende. Samtidig, mente vi også at en artikkel ville få større slagkraft, da all informasjon ble samlet på ett sted.

Men noe av det mest krevende under prosessen var å velge ut hva vi skulle ha med i artikkelen. Vi satt på hundrevis av sider med dokumentasjon, fakta og historier. Jeg hadde fått

høre mange mer eller mindre alvorlige hendelser, men dette gjaldt enkeltpersoner. Selv om det i flere tilfeller var vitner til hendelsen(e), var både hovedpersonen og vitnet/ene anonyme. De færreste ønsket at Agnes Gulbrandsen skulle forstå at jeg snakket om deres opplevelse. Dersom jeg hadde omtalt dette, ville det blitt i så anonym form, at Gulbrandsen ikke hadde hatt noen reell mulighet til å forsvare seg/komme med korrigeringer. Det ville derfor vært et mulig brudd på VVP.

Å fortelle kilder at vi ikke kan bruke historiene deres likevel, er tøft. Flere hadde brettet ut hjertet sitt. Også her var det derfor viktig å fortelle hvordan vi jobber, hva argumentasjonen var, og ikke minst: Takke for at de våget å fortelle historien. Selv om jeg hørte skuffelsen i stemmene til noen, var mange glade for at de hadde blitt lyttet til. Enkelte hadde holdt historiene sine skjult i lang tid og sa til meg «Jeg trodde at jeg var den eneste som opplevde dette».

6. Publisering, oppfølgere og konsekvenser

6.1. Publisering

13. februar 2022 publiserte vi saken «Kjendissalongene». Artikkelen solgte 489 abonnementer, og er den mestselgende saken i Avisa Oslo. Etter publisering fikk jeg raskt meldinger fra kilder om at jeg burde se diskusjonen på appen «Jodel». Det var her store delen av debatten blant frisørene foregikk anonymt. Før publisering hadde vi tenkt at det som skjedde på Gevir var et «storbyfenomen», men etter publisering fikk jeg e-poster fra frisører, også dem som bodde i mindre byer i Norge.

6.2. Oppfølgere

I dagene etter publisering lagde TV2, Min Mote og Dagbladet artikler om Gevir. Vi fulgte selv opp med flere saker.

13. februar testet jeg positivt på korona, noe som ødela planen min om å følge opp sakene. Men heldigvis har jeg gode kollegaer som steppet inn. Emilie Rydning hjalp meg med å dekke saken politisk og Ingrid Cogorno snakket med Cutters, som etterspurte retningslinjer for sponskunder. Da formen ble noe bedre, fulgte jeg opp med en oppfølger om Sveinung Rotevatn, som stilte spørsmål til Arbeidsministeren. Svaret hennes kan du lese [her](#). Jeg skrev også en sak om fagforeningen, samt om en annen frisørsalong som forklarte hvor vanlig henvendelser om sponning var.

Noen dager etter publisering skrev Amalie Snøløs at Gevir hadde misbrukt bilder av henne på sosiale medier, noe vi også publiserte saker om. Hennes åpenhet gjorde at flere medier hengte seg på dekningen om sponsede behandlinger. Samtidig som vi dekket saken, fikk vi flere tips til oppfølgere, fra nye og gamle kilder. Vi fikk nok dokumentasjon til å komme med en ny avsløring: At Gevir serverte alkohol ulovlig til gjestene sine.

6.3. Spesiell erfaring: Gevir leier inn advokat og Sannum & Bergestuen AS

Noen dager etter publisering ble jeg ringt opp av Eva Sannum i Sannum & Bergestuen AS, kjent for podcasten Tut & Mediekjør. Hun sa at Agnes Gulbrandsen var i dialog med advokat, og at hun og Svein Tore Bergestuen nå hadde ansvaret for kommunikasjonen mellom media og Gevir.

Hun stilte meg flere spørsmål. Siden jeg ikke hadde fått beskjed av Agnes Gulbrandsen at hun hadde leid inn eksterne kommunikasjonsfolk, var jeg avventende i samtalen. Jeg ba Sannum om en bekreftelse fra Gulbrandsen at det hun sa stemte, noe jeg etter hvert fikk. Det betyr at jeg forholdt meg til kommunikasjonseksperter i de aller fleste sakene etter hovedartikkelen.

Sannum og Bergestuen tok blant annet kontakt med stortingsrepresentant Sveinung Rotevatn (som jeg intervjuet til en oppfølger), hvor de i e-post til oss skrev at de «forklarte ham om provisjonslønn». Det var ikke overraskende at Gevir sto på denne versjonen. Det hadde de gjort i alle e-poster, og vi hadde også tydelig fått fram deres versjon gjennom svar i artikkelen. Vi var svært opptatt av å få fram begge sider av saken, og viet derfor over 2100 ord til Agnes Gulbrandsens samtidig imøtegåelse. Svarene var bevisst fordelt gjennom hele artikkelen, slik at det var større sannsynlighet for at alle leste svarene hennes.

6.4. Konsekvenser:

1. To måneder etter at jeg begynte å grave i saken ga Agnes Gulbrandsen beskjed til de ansatte at de skulle få tariffønn for jobben de gjør med sponsbehandling.
2. Gevir lagde ifølge sine kommunikasjonsrådgivere kontrakter til de ansatte.
3. Gevir måtte slutte å servere alkohol til gjestene.
4. Noen salonger endret sin policy for spons, og en kjent salong sluttet å bruke det som markedsføringsform.
5. Flere kjendiser tydeliggjorde at de ønsker å betale når de mottar denne type behandlinger.
6. Nåværende ansatte sa i etterkant av publisering at de fikk betalt for kurs.
7. Saken skapte stor debatt og ble sitert bredt i VG, Dagbladet og TV 2. Influenser Amalie Snølos tok et oppgjør med både Gevir og det kun kalte «dugnadsånd» i skjønnhets- og motebransjen.

NB! Gevir-eier Agnes Gulbrandsen opplyste i mail at endringer på Gevir ikke hadde noe med avsløringene til Avisa Oslo å gjøre.

7. Spesiell erfaring: Å grave alene

Både underveis i prosjektet og etter publisering har folk spurt meg hvordan det var å grave alene. Det tabloide svaret er: Fantastisk og forferdelig.

Da jeg startet å undersøke Gevir-saken ante jeg ikke at det skulle bli et graveprosjekt. I hvert fall ikke et stort ett. Jeg var nok en måned inn i research-fasen før jeg skjønnte at dette kom til å bli en sak. På den tiden hadde jeg snakket med cirka ti kilder. Reportasjeleder Hanne Taalesen spurte flere ganger om jeg ville ha flere med på prosjektet, men i mitt hode var publisering rett rundt hjørnet. Jeg tenkte at det var lettere at jeg gjorde meg ferdig, enn å sette noen nye inn i saken.

Det var også fordeler med å jobbe alene. Jeg jobber som nevnt turnus, og måtte jobbe ved siden av kvelds- og helgevakter. Skulle jeg jobbe med en annen, burde det ha vært noen som jobbet likt som meg. Siden jeg jobbet alene, kunne jeg i starten jobbe når jeg hadde tid, uten å avklare det med andre enn reportasjeleder. En annen – og kanskje den viktigste – fordel, var at jeg kom tett på de anonyme kildene. For dem var det også en trygghet at få visste hva jeg satt på av informasjon. Siden jeg jobbet med prosjektet over tid, skrev jeglogg med oppsummering av alle samtaler, samt hva jeg hadde gjort den aktuelle dagen/dagene. Det ga meg også god oversikt.

Men det er også tungt å jobbe alene. Spesielt siden prosjektet strakte seg så ut i tid. Jeg hadde svært god støtte av reportasjeleder Hanne Taalesen, og vi snakket sammen daglig. Etter Gevir jobbet jeg med en annen gravesak med en kollega i Romerikes Blad. Det var en helt annen opplevelse. Da har man noen som forstår situasjonen du er i, og en du alltid kan sparre med. Å jobbe med et alvorlig tema, er krevende. Og det er også viktig å ta pauser, og å snakke om helt andre ting. Når man jobber i team, får man dessuten (etter min erfaring) sjelden knekken samtidig. Det gjør at man kan støtte hverandre, og dra hverandre opp, hvis en har en dårlig dag.

7. Link til artikler

13.02:

Kjendissalongene: <https://www.ao.no/kjendissalongene/f/5-128-240516>

14.02:

Fagforening om Gevir-avsløring: – Mange tenker at de skal bli en stjerne, men så jobber de mye gratis:

<https://www.ao.no/fagforening-om-gevir-avsloring-mange-tenker-at-de-skal-bli-en-stjerne-men-sa-jobber-de-mye-gratis/s/5-128-260111>

15.02:

Arbeidsbyråd om Gevir-avsløringene: – Opprørt over at vi har sånne forhold i Oslo:

<https://www.ao.no/arbeidsbyrad-om-gevir-avsloringene-opprort-over-at-vi-har-sanne-forhold-i-oslo/s/5-128-260603>

18.02:

Sveinung Rotevatn (V) om Gevir-avsløring: – Jeg kommer til å utfordre arbeidsministeren:

<https://www.ao.no/sveinung-rotevatn-v-om-gevir-avsloring-jeg-kommer-til-a-utfordre-arbeidsministeren/s/5-128-261655>

23.02:

Amalie Snøløs går hardt ut mot Gevir-eier: – Jeg forventer en beklagelse

<https://www.ao.no/amalie-snolos-gar-hardt-ut-mot-gevir-eier-jeg-forventer-en-beklagelse/s/5-128-264190>

04.03:

Cutters raser etter Gevir-avsløring - vil ha etikkregler for frisører

<https://www.ao.no/cutters-raser-etter-gevir-avsloring-vil-ha-etikkregler-for-frisorer/s/5-128-269437>

09.03:

Hver dag får salongen spørsmålet fra influensere: Kan jeg få gratis behandling?

<https://www.ao.no/hver-dag-far-salongen-sporsmalet-fra-influensere-kan-jeg-fa-gratis-behandling/s/5-128-264298>

20.03

Gevir serverer alkohol uten skjenkebevilling: – Ulovlig, selv om det er gratis for kundene deres

<https://www.ao.no/gevir-serverer-alkohol-uten-skjenkebevilling-ulovlig-selv-om-det-er-gratis-for-kundene-deres/s/5-128-275459>